

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija Sklep Komisije z dne 1. oktobra 2014 (kakor je bil spremenjen s popravkom z dne 13. aprila 2015) v delu, v katerem je z njim ugotovljeno, da prodaja sredstev kompleksa Nürburgring ni državna pomoč, da ne pomeni gospodarske kontinuitete med prodajalcem in kupcem sredstev in da morebitno vračilo neskladne državne pomoči ne bo zadevalo kupca sredstev.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja te tožbene razloge:

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, da je Komisija napačno uporabila člen 107(1) PDEU, ker ni pravilno razumela pomena odprtega, preglednega in nediskriminatornega postopka javnega razpisa, na podlagi katerega je prodaja sklenjena z najboljšim ponudnikom, in ker ni ustrezno preučila vloge države v prodajnem postopku;
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na to, da je Komisija napačno uporabila člen 107(1) PDEU, ker je ugotovila, da pogodba o začasnem najemu sredstev ne pomeni državne pomoči in da prodajalci niso nezakonito vplivali na preprodajo sredstev ruskemu investitorju;
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na to, da je Komisija napačno uporabila načelo finančne/gospodarske kontinuitete;
4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na to, da Komisija ni začela formalnega postopka preiskave;
5. Peti tožbeni razlog se nanaša na to, da je Komisija kršila pravice tožeče stranke iz člena 20(2) Uredbe št. 659/1999;
6. Šesti tožbeni razlog se nanaša na to, da je Komisija kršila načeli nepristranske in skrbne preiskave;
7. Sedmi tožbeni razlog se nanaša na to, da je Komisija napačno uporabila člen 296(2) PDEU.

**Pritožba, ki jo je 9. julija 2015 vložila CJ zoper sodbo, ki jo je 29. aprila 2015 izdalo Sodišče za
uslužbence v združenih zadevah F-159/12 in F-161/12, CJ/ECDC**

(Zadeva T-370/15 P)

(2015/C 311/56)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: CJ (Agios Stefanos, Grčija) (zastopnik: V. Kolias, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC)

Predlogi

Pritožnica Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi sodbo Sodišča za uslužbence Evropske unije z dne 29. aprila 2015 v združenih zadevah F-159/12 in F-161/12, CJ/ECDC, v delu, v katerem je z njo:

— delno zavrjnena tožba v zadevi F-159/12, pritožnici pa je naloženo, naj nosi svoje stroške;

— v celoti zavrjnena tožba v zadevi F-161/12, pritožnici pa je naloženo, naj nosi svoje stroške in plača stroške ECDC;

- pritožnici naloženo plačilo zneska 2 000 EUR Sodišču, da bi se delno povrnili izogibni stroški, ki jih je Sodišče za uslužbence moralo plačati;
- posledično, če se pritožbi ugotovi:
 - razveljavi izpodbijano odločbo z dne 24. februarja 2012;
 - ECDC naloži plačilo odškodnine, *ex aequo et bono* ocenjene na 80 000 EUR, za nepremoženjsko škodo, nastalo pritožnici in zatrjevano v prvem predlogu v zadevi F-161/12;
 - ECDC naloži plačilo odškodnine, *ex aequo et bono* ocenjene na 56 800 EUR, za nepremoženjsko škodo, nastalo pritožnici in zatrjevano v podrednem odškodninskem zahtevku, vloženi med postopkom na prvi stopnji;
- ECDC naloži plačilo vseh stroškov postopka na prvi stopnji in na stopnji pritožbe.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja sedem pritožbenih razlogov.

1. Prvi pritožbeni razlog: Sodišče za uslužbence naj bi kršilo načelo *audi et alteram partem* z zavrnjenjem pritožnične replike kot nedopustne, ker naj se njena vsebina in priloge ne bi neposredno nanašale na nekatere priloge k odgovoru ECDC na tožbo;
2. Drugi pritožbeni razlog: Sodišče za uslužbence naj ne bi odločilo o podrednih zahtevkih, ki so bili prvič vloženi med postopkom in so se nanašali na odškodnino za nepremoženjsko škodo, ki naj bi pritožnici nastala z nekaterimi izjavami v odgovoru ECDC na tožbo;
3. Tretji pritožbeni razlog: Sodišče naj bi kršilo člen 9(1) Kadrovskih predpisov z ugotovitvijo svoje nepristojnosti za odločanje o trditvah o nepravilnemu finančnemu poslovanju v ECDC v delu, v katerem je te trditve prej že obravnaval OLAF;
4. Četrty pritožbeni razlog: Sodišče za uslužbence naj bi napačno razlagalo:
 - člen 47(b)(ii) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije (PZDU) v povezavi z njihovim členom 86 z ugotovitvijo, da je bilo mogoče zaradi nepokorščine takoj odpovedati pogodbo o zaposlitvi pritožnice brez disciplinskega postopka;
 - člen 41(2)(a) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah glede časa, ki ga je imela pritožnica na voljo za predstavitev svojega stališča pred odpovedjo pogodbe o zaposlitvi;
 - člen 48(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah z ugotovitvijo dokazanosti obtožb, da je pritožnica storila kaznivo dejanje, čeprav ni bila nikoli obtožena niti obsojena za tako ravnanje pred kazenskim sodiščem;
 - dolžnost skrbnega ravnanja delodajalca z ugotovitvijo, da ECDC ni bilo treba pritožnici priznati nekaterih vidikov pravice do obrambe med upravno preiskavo v skladu s Prilogo IX h Kadrovskim predpisom;
5. Peti pritožbeni razlog: Sodišče za uslužbence naj bi napačno razlagalo prvi, peti in osmi tožbeni razlog in predlog;
6. Šesti pritožbeni razlog: Sodišče za uslužbence naj bi sprejelo napačno pravno kvalifikacijo nekaterih dejstev;
7. Sedmi pritožbeni razlog: Sodišče za uslužbence naj bi izkrivilo nekatere dokaze.